

Мисли ли назад дж с' ийди —
 армаган ша прудоа:
 на двама братя мили
 пу ина *шапка алена*,
 пу идин *кълпак самурян*.
 И куга на черкува дидат,
 кълпаци дж си пуложат
 пу *алена шапка д'останат*,
 и дано меня спуминат.
 На два братовци по-мили
 пу ина *тънка махрама*
 и пу идин *сукай за глава*
 и на ина мила систрица
 армаган ша прудоа:
 за *косата й ширити*
 и *копринена махрама*,
 за *кръста й колан — ибришимъ*, —
 куга на сбора иди,
 кулан дж си запаши.“

(Слушана отъ баба Димитрица Пановката, (Сливенъ).

За старитѣ принадлежности на женитѣ:

Извади *кончи храняну*,
в'сини гу сидла усидла,
с'желти гу юзди убузда,
с'пъстри гу смоци припаса.

За „синю сидло“ и „мишиняни дисаги“ се пѣе и въ Котелъ (Мсб., I, 69).

Съ измѣнение отъ първата частъ, сж пѣсни отъ Сливенъ, Мсб.. XXII—III, стр.

Чи влезе *с'темни ахъри*,
 искара *кончи храняну*,
с'сичи гу сидла усидла,
с'пъстри гу смоци упаса

Друга, много по-стара:
 Юздата му й *посребрена*,
 сидлото му й *позлатено*:
с'мирджан камък оковано,
с'бизцян камък нанизано,
с'бял маргарит унизано.

(ibid., 45).

Такова сж въ бѣгли чърти по старитѣ отлики на Сливенската носия. За тѣхъ си слушахъ, главно, чрезъ разпит-